

Arrest

nr. 172 221 van 20 juli 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2016 heeft ingediend bij faxpost om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 juli 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juli 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat N. RIFFI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 15 januari 1974.

De verzoekende partij kwam op 18 maart 1979 het Rijk binnen in het kader van gezinshereniging.

Op 18 juni 1997 werd zij door de correctionele rechtbank van Mechelen veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar en een geldboete met uitstel van drie jaar omwille van inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

Op 22 januari 2010 werd zij van ambtswege afgevoerd door de gemeente daar zij niet voornamelijk en op regelmatige wijze in het Rijk heeft verbleven.

Vervolgens werd zij op 15 februari 2010, bij verstek, door de correctionele rechtbank van Mechelen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden en een geldboete omwille van opzettelijke verwondingen of slagen, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg hebben gehad en omwille van het wederrechtelijk vasthouden van een persoon. De feiten dateren van 2007. Tegen dit vonnis werd door de verzoekende partij verzet aangetekend, waarna de correctionele rechtbank van Mechelen op 19 december 2011 de verzoekende partij vrijspak.

Op 15 maart 2011 werd zij door het hof van beroep van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaar uit hoofde van poging tot opzettelijke doding en het voorhanden hebben van een vuurwapen of de daarbij horende munitie zonder een voorafgaande vergunning, met onmiddellijke aanhouding. De feiten dateren van 2003.

Ten slotte werd de verzoekende partij op 11 april 2011 door de correctionele rechtbank van Mechelen veroordeeld tot een werkstraf van 120 uren wegens het aanhouden of doen aanhouden, gevangenhouden of doen gevangenhouden van een persoon en het toebrengen van opzettelijke slagen of verwondingen die een ziekte of een ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid veroorzaakt hebben. De feiten dateren van 2008.

Op 24 november 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf gegrond op artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 20 januari 2012, met kennisgeving op 1 februari 2012, verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de aanvraag ongegrond. Tegen voormelde beslissing tekent de verzoekende partij beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van van 4 oktober 2012 met nummer 89 125 verwerpt de Raad het beroep tot nietigverklaring.

Op 19 juni 2012, met kennisgeving op 26 juni 2012, beslist de bevoegde staatssecretaris tot de afgifte van een besluit tot terugwijzing waarin de verzoekende partij wordt gelast het grondgebied van het Rijk te verlaten met een verbod er gedurende 10 jaar terug te keren. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 4 oktober 2012 met nummer 89 127 verwerpt de Raad het beroep tot nietigverklaring.

Op 11 juli 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Aan de heer: E., A. [...], geboren op 15.01.1974 , onderdaan van Marokko , wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum.

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3° + art. 74/14 §3, 3°: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, V. G. [...], Attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuk op de wetgeving inzake drugs, feit waarvoor hij op 18.06.1997 door de Correctionele Rechtbank van Mechelen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 2jaar met uitstel van 3jaar behalve de voorhechtenis.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan poging tot misdaad – doodslag – wapens-verboden wapenfabricatie, verkoop, invoer, dragen, feiten waarvoor hij op 15.03.2011 door het Hof van Beroep van Brussel werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 5jaar met onmiddellijke aanhouding.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan vrijheidsberoving-wederrechtelijk door particulier en slagen en verwondingen-opzettelijke slagen met ziekte of arbeidsongeschiktheid, feiten waarvoor hij op 11.04.2011 door de Correctionele Rechtbank van Mechelen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 1jaar.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuk op de wetgeving inzake drugs, feit waarvoor hij op 22.03.2013 door de correctionele Rechtbank van Leuven werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 3maanden.

Betrokkene heeft verklaard, in de vragenlijst hoorplicht ingevuld op 05/04/2016, familieleden in België te hebben.

Het wordt niet betwist dat hij zich kan beroepen op een gezins- en privéleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Het verplicht verlaten van het grondgebied vormt een inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van dit gezins- en privéleven.

De bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen deze inmenging.

Betrokkene heeft zich immers schuldig gemaakt aan inbreuk op de wetgeving inzake drugs, feit waarvoor hij op 18.06.1997 door de Correctionele Rechtbank van Mechelen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 2jaar met uitstel van 3jaar behalve de voorhechtenis; aan poging tot misdaad – doodslag – wapens-verboden wapenfabricatie, verkoop, invoer, dragen, feiten waarvoor hij op 15.03.2011 door het Hof van Beroep van Brussel werd

veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 5jaar met onmiddellijke aanhouding; aan vrijheidsberovingwederrechtelijk door particulier en slagen en verwondingen-opzettelijke slagen met ziekte of arbeidsongeschiktheid, feiten waarvoor hij op 11.04.2011 door de Correctionele Rechtbank van Mechelen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 1jaar; aan inbreuk op de wetgeving inzake drugs, feit waarvoor hij op 22.03.2013 door de correctionele Rechtbank van Leuven werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 3maanden.

Gezien de gepleegde feiten bestaat er een ernstig en actueel gevaar voor een nieuwe schending van de openbare orde.

Overwegende dat de maatschappij het recht heeft zich te beschermen tegen de betrokkene die de regels van de maatschappij niet respecteert

Overwegende dat de openbare orde dient te worden beschermd en dat een verwijdering uit het Rijk hiertoe een gepaste maatregel vormt. Het gevaar dat betrokkene vormt voor de openbare orde, is bijgevolg superieur aan de privébelangen die hij kan doen gelden.

De familie van betrokkene verblijft in België. Echter, deze beslissing is niet disproportionele met het oog op het recht op familiaal leven en impliceert geen beëindiging van de familiale relaties maar louter een eventuele tijdelijke verwijdering die op zich geen ernstig nadeel vormt. Immers zijn familieleden kunnen op elk moment beslissen om betrokkene te vervoegen in Marokko of om hem een bezoek te brengen.

Zijn Belgische zoon werd geboren op 24/03/1998. Desondanks heeft betrokkene er zich toe laten verleiden de wetten en regels in België herhaaldelijk niet te respecteren.

Overwegende dat hij op 28 juni 1979 gemachtigd werd zich in Rijk te vestigen in het kader van een gezinshereniging met zijn vader.

Hij heeft daarna definitief zijn recht op verblijf verloren. Betrokkene werd op 22.08.2010 van ambtswege afgevoerd nadat hij in mei 2008 teruggekeerd was naar Marokko

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 11°: werd sedert minder dan tien jaar uit het Rijk teruggewezen; betrokkene maakt het voorwerp uit van een ministerieel besluit tot terugwijzing, in werking getreden op 19/06/2012.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van artikel 7, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuk op de wetgeving inzake drugs, feit waarvoor hij op 18.06.1997 door de Correctionele Rechtbank van Mechelen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 2jaar met uitstel van 3jaar behalve de voorhechtenis; aan poging tot misdaad –

doodslag – wapens-verboden wapen-fabricatie, verkoop, invoer, dragen, feiten waarvoor hij op 15.03.2011 door het Hof van Beroep van Brussel werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 5jaar met onmiddellijke aanhouding; aan vrijheidsberoving-wederrechtelijk door particulier en slagen en verwondingen-opzettelijke slagen met ziekte of arbeidsongeschiktheid, feiten waarvoor hij op 11.04.2011 door de Correctionele Rechtbank van Mechelen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 1jaar; aan inbreuk op de wetgeving inzake drugs, feit waarvoor hij op 22.03.2013 door de correctionele Rechtbank van Leuven werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 3maanden.

Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Overwegende dat hij op 28 juni 1979 gemachtigd werd zich in Rijk te vestigen in het kader van een gezinshereniging met zijn vader. Hij heeft daarna definitief zijn recht op verblijf verloren. Betrokkene werd op

22.08.2010 van ambtswege afgevoerd nadat hij in mei 2008 teruggekeerd was naar Marokko

Betrokkene heeft meerdere aanvragen tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 ingediend.

Deze aanvragen werden geweigerd. Deze beslissingen zijn aan betrokkene betekend. Bovendien, geeft het indienen van een aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 niet automatisch recht op een verblijf.

gezien betrokkene geen rekening houdt met het verblijfsverbod is een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende

feiten:

-Gezien betrokkene, zoals uit het voorgaande blijkt, vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.

In uitvoering van de deze beslissingen, gelasten wij, ..V. G. [...], Attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de verantwoordelijke van het veiligheidsdetachement van de Nationale luchthaven en de directeur van het gesloten centrum voor illegalen, om betrokkene vanaf 19/07/2016 te doen opsluiten),”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Wat betreft de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering moet door de Raad ambtshalve worden geduïd dat een vreemdeling, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet, tegen een dergelijke beslissing een beroep kan instellen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering in overeenstemming is met de wet. Een beroep bij de Raad dat erop gericht is de schorsing van een beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering te verkrijgen is bijgevolg onontvankelijk.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het bevel om het grondgebied te verlaten

3.1. Ambtshalve wordt een exceptie van niet ontvankelijkheid opgeworpen wegens het ontberen van het rechtens vereiste belang daar de verzoekende partij onder besluit tot terugwijzing staat. *In casu* neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op 19 juni 2012 een besluit tot terugwijzing. Het is de verzoekende partij verboden om gedurende tien jaar in het Rijk te verblijven.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G.

DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413). Naar vaste rechtspraak van de Raad van State moet het gaan om een persoonlijk, rechtstreeks, actueel, zeker en wettig belang.

Het belang betreft een ontvankelijkheidsvoorwaarde waaraan ook dient voldaan te worden bij een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging (cf. W. WEYMEERSCH, "Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel." in G. DEEBERSAQUES, M. VAN DAMME, S. DE CLERCQ en G. LAENEN (eds.), Rechtsbescherming door de Raad van State 15 jaar procedurele vernieuwing, Brugge, die Keure, 2004, 161.)

De vraag naar het belang komt *in casu* neer op een vraag naar het wettig belang dat de verzoekende partij kan doen gelden waar zij schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten (met dwanguitvoering) terwijl zij onder een besluit tot terugwijzing staat dat niet is opgeheven of opgeschort en waarvan de geldingstermijn niet is verstreken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat het besluit tot terugwijzing van 19 juni 2012 definitief is geworden, nu het beroep door de Raad voor Vreemdelingebetwistingen tegen voormelde beslissing op 4 oktober 2012 bij arrest met nummer 89 127 verworpen werd.

De Raad merkt op dat het aan de verzoekende partij afgeleverde ministerieel besluit tot terugwijzing een verbodsmaatregel is, die inhoudt dat haar gedurende de erin bepaalde termijn van tien jaar het verblijf op en de toegang tot het grondgebied van België worden verboden.

Artikel 26 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de terugwijzings- en uitzettingsbesluiten verbod opleggen gedurende tien jaar het Rijk binnen te komen, tenzij ze opgeschort of ingetrokken worden. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt niet dat het besluit van 19 juni 2012 opgeheven of opgeschort werd. Het verblijfsverbod van tien jaar geldt vanaf de datum van het besluit tot terugwijzing, te dezen dus vanaf 19 juni 2012.

Uit de voornoemde bepalingen volgt dus dat het besluit tot terugwijzing geldt vanaf de datum van het besluit en dat vanaf die datum aan de adressaat – voor de in het besluit vermelde termijn van tien jaar – niet enkel de toegang tot het grondgebied, maar ook het verblijf op het grondgebied van het Rijk wordt verboden.

Het blijkt dan ook dat de verzoekende partij op het ogenblik dat zij de onderhavige vordering indiende onder de gelding viel van een definitief, wettig en geldend besluit tot terugwijzing dat door de Raad niet is vernietigd of geschorst en waarvan ook niet blijkt dat het door het bevoegde bestuur is ingetrokken of opgeschort.

Het blijkt dat de verzoekende partij met de onderhavige vordering tot schorsing van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten met gedwongen grensleiding, een verder verblijf in België beoogt. Een dergelijk verder verblijf is echter in strijd met het besluit tot terugwijzing opgelegd middels het definitief geworden en niet geschorste of ingetrokken besluit. Een dergelijk belang kan niet als een wettig belang worden beschouwd (cf. RvS 27 juni 2000, nr. 88.295; RvS 9 januari 2003, nr. 114.309; RvS van 10 mei 2004, nr. 131.178).

Ter terechtzitting verwijst de verzoekende partij met betrekking tot haar belang bij de huidige vordering naar hetgeen in het verzoekschrift gesteld. In het verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat ze belang heeft bij de huidige vordering daar ze sinds haar aankomst op 28 juni 1979 onafgebroken in België gewoond heeft, eigenaar is van een woning te Mechelen, sociaal en familiaal verankerd is in België daar zij hier familie heeft. In Marokko beschikt de verzoekende partij niet over een woning, inkomsten of een sociaal netwerk. Voormeld betoog doet geen afbreuk aan het gegeven dat het besluit tot terugwijzing nog steeds definitief is en de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de verzoekende partij verhindert. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden verwijderingsmaatregel kan er niet toe leiden dat de verzoekende partij zich op het grondgebied van het Rijk bevindt terwijl zulks haar door het bevoegde bestuur middels een definitieve beslissing uitdrukkelijk is verboden. Ook de eventuele gegrondheid of ernst van de aangevoerde middelen, kan aan de verzoekende partij geen wettig belang verschaffen nu zij geenszins enige verblijfsaanspraak aannemelijk maakt die zou kunnen ingaan tegen het definitief geworden en niet geschorste of ingetrokken verblijfsverbod en zij evenmin een schending van het non-refoulement aanvoert, laat staan aannemelijk maakt.

Gelet op de vastgestelde onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, dient er geen uitspraak gedaan te worden over de excepties van onontvankelijkheid van de vordering, dit om andere redenen.

De ingestelde vordering is in zijn geheel onontvankelijk. Derhalve wordt ze verworpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juli tweeduizend zestien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. RYCKASEYS